

РЕШЕНИЕ

№ 11329

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Николинка Бузова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **3566** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николинка Бузова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Г. Ж., с ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], подадена чрез пълномощник адв. С. Ч. - САК, срещу Решение № 4144 от 07.09.2023 г., постановено по НАХД № 5045/2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, 7-ми състав, в частта с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-020477 от 12.10.2022 г., издадено от Г. В. Б. - началник група Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ – Отдел „Пътна полиция“ (СДВР-ОПП), в частта по т. 1, с която на основание чл. 185 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на И. Г. Ж. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и по т. 2, с която на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на обжалваното решение на СРС-НО, като постановено в противоречие с материалния закон, при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, необосновано, както и явна несправедливост на

наложеното наказание. Иска се отмяна на оспорваното решение в потвърдената от Софийски районен съд част и оставяне в сила на останалата част, с която се отменя НП № 22-4332-020477/12.10.2022 г. Моли за присъждане на разносните, сторени в производството пред настоящата инстанция, както и за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът- И. Г. Ж., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Ч., която поддържа жалбата и моли съда за частична отмяна на решението, в частта с която се потвърждава НП № 22-4332-020477/12.10.2022 г. по т. 1 и т. 2. Претендират се разноси по представен списък.

Ответникът - началник на група в отдел „Пътна полиция в Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява.

Представител на Софийска градска прокуратура - прокурор М., дава заключение за неоснователност на касационната жалба и моли да се потвърди решението на СРС в обжалваната му част.

Пред касационната инстанция не се представиха нови писмени доказателства от значение за предмета на спора, които да променят фактическите и правни изводи на районния съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Разгледана по същество, касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, Районният съд, анализирайки събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Установена е следната фактическа обстановка: на 02.10.2022 г., около 06:00 часа, в [населено място], жалбоподателят И. Ж., управлявайки личния си автомобил л.а. „Б. 330 ХД“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица], на паркинг пред № 3, в непосредствена близост до дискотека „33“ в „Студентски град“, с посока на движение от [улица] към [улица]: по пункт 1. Поради недостатъчен контрол върху МПС-то, при потегляне реализира леко ПТП в паркирания л.а. „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] и ударил предната част на паркирания зад него л.а. „Ф. Б.“ с рег. [рег.номер на МПС], с което е нарушил чл. 20, ал. 1 от ЗДвП; по пункт 2. Ж. категорично е отказал да му бъде извършена проверка за установяване употреба на алкохол в кръвта с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с инв. № 0133, с което е нарушил чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, по пункт 3. Водачът е отказал категорично и да му бъде направена проверка за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство „DRUG TEST 5000“ с инв. № 0021, с което е нарушил разпоредбата на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП. На Ж. е издаден талон за медицинско изследване № 113090 за ВМА, като същия не е дал кръвна проба за медицинско

изследване. На Ж. е съставен АУАН бл. № 788308 от 02.10.2022 г., като не са вписани възражения, както и не е депозиран такива и в срока по чл. 44 по ЗАНН. Въз основа на посочения АУАН е било издадено и наказателно постановление № 22-4332-020477/12.10.2022 г.

Софийски районен съд е постановил Решение, с което е отменил в частта по т. 3 от НП № 22-4332-020477/12.10.2022 г., издадено от Началник отдел „Пътна полиция“ към СДВР, наложеното на И. Ж. наказание по чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца и е потвърдил в останалата част по т. 1 и т. 2 от НП, съответно нарушение на основание чл. 185 от ЗДвП и нарушение на основание чл. 173, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП.

Решението на Софийски районен съд е правилно.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав също намира, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. И в АУАН, и въз основа на него НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушенията, които са установени, както и обстоятелствата, при които са извършени. Така посоченото описание на установените нарушения съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които същите са извършени. Налице е и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на всяко от нарушенията, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. В хода на съдебното следствие са били изяснени в пълнота спорните факти и обстоятелства и е разкрита обективната истина по см. на чл. 13 НПК във вр.чл. 84 ЗАНН, безспорно е установено и авторството на деянията.

Настоящата касационна инстанция, не споделя изложеното от касатора в жалбата, че при ангажиране на административнонаказателната му отговорност в производството е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. В тази връзка следва да се посочи, че критерият за определяне на съществените нарушения на процесуалните правила е този, че нарушението е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване на правата на страните в която и да е фаза на процеса. Т.е. за да е съществено, процесуалното нарушение следва да засяга с особена интензивност процесуалните права на санкционираното лице и да го лишава от възможността да се ползва в пълен обем от същите във всяка фаза на административнонаказателното производство. В случая съдът намира, че лицето е било напълно наясно с административнонаказателното обвинение и с това какви доказателства и кога да ги представи, съответно да поиска събирането на такива. Ж. не е бил ограничен в процесуалните си права поради неразбиране, неяснота или друга процесуална пречка, обусловена от поведение на актосъставителя или АНО.

На следващо място по съществуването на спора СРС правилно е установил, че оспореното НП е издадено и в съответствие с материалния закон.

Към делото са приложени достатъчно доказателства, писмени, както и събрани гласни такива, от които да се направи категоричен извод, че касатора е осъществил от обективна страна състава на вменените му нарушения. Правилно и законосъобразно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя, в съответствие с предвидения от

закона размер за съответното нарушение.

По отношение на т. 1:

С Наказателно постановление № 22-4332-020477 от 12.10.2022 г., издадено от Началник отдел „Пътна полиция“ към СДВР е наложено на И. Г. Ж. административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Законът за движението по пътищата, поради многото фактори, които трябва конкретно да бъдат съобразени от водачите на превозни средства, за да се гарантира безопасността на участниците в движението, поставя като мярка за поведение крайния резултат от него, а не дефинира конкретни действия, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП. Релевантни за административнонаказателната отговорност са онези нарушения на правилата за движение по пътищата, които се намират в причинна връзка с настъпилите общественоопасни последици. Видно от събраните по делото доказателства, при управлението на автомобила Ж. не е изпълнил вмененото с разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП задължение да контролира непрекъснато пътното превозно средство, което управлява, като е допуснал ПТП със спрени превозни средства. Настъпилият резултат е последица от допуснатото от водача нарушение.

Правната квалификация на деянието в АУАН и НП по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП касационния състав намира за прецизна и в съответствие с текстовото описание на състава на административното нарушение, като за нарушение на посочената разпоредба е предвидено налагането на административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева на основание чл. 185 от ЗДвП.

По отношение на т. 2:

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 пр. 1 от ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. В нормата са предвидени няколко алтернативно предвидени форми на изпълнителното деяние, като е възможно в условията на кумулативност да бъдат извършени няколкото от тях, но за осъществяване състава на нарушението е достатъчно реализирането и на само една от тях. Видно от употребата на съюза „или“ нарушението е довършено с обективизирането от водача на отказ за извършване на проверка с техническо средство за употреба на алкохол.

Касаторът е бил поканен да бъде проверен за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с инв. № 0133, но е отказал. Издаден е и талон за медицинско изследване № 113090 за явяване във ВМА до 40 минути от връчване на талона. Талонът за изследване бил издаден в 8:50 часа на 02.10.2022 г., връчен на касатора, което се удостоверява от положения подпис, т.е. предписанието за медицинско изследване и вземане на биологични проби за лабораторно изследване за

установяване на концентрацията на алкохол в кръвта не е извършено поради отказ на водача. След като касаторът е отказал да му бъде извършена проверка, както с техническо средство, така и посредством медицинско изследване, правилно е бил санкциониран и за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. Ако касаторът се бе възползвал от възможността да посети медицинско заведение за лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта, като не се твърди или установява да се е подложил на такова изследване на посоченото в талона време и място, то това последващо обстоятелство както правилно приема СРС подлежи на изследване в процеса. Това е така, защото отговорността на водача на МПС по чл.174, ал.3 от ЗДвП би отпаднала, ако евентуално бе доказано от него, че се е подложил на последващо изследване в предвидения срок, което не е сторено. Ето защо и възраженията в касационната жалба относно посочения срок в талона, а именно до 40 минути, вместо нормативно установените до 45 минути по чл. 6, ал. 6, т.2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. не могат да бъдат основание за отмяна на НП в тази част, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като не са ограничили по никой начин правата на касационния жалбоподател, както правилно е приел и първоинстанционният съд.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4144 от 07.09.2023 г. на СРС, Наказателно отделение, 7-ми състав, по НАХД № 5045/2023 г., с което е потвърдено НП № 22-4332-020477/12.10.2022 г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на И. Г. Ж., в частта по т. 1 и т. 2 от НП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.